

велико прѣдѣлство на такоуи. Защо когдѣ ма ѹкорѣватъ, стрѣватъ ма да ѡправа мой ти погрѣшки.

22.) Многѡ пѣти дарокѣ ти ѡслепѣватъ и мѣдрїи тѣ.

Димос.ѡѣнъ ѡ.ѡннѣйскїи витїл, прѣлаз многѡ грошѡкы отъ Мїаїсіанни тѣ посланницы; който дошлѣ на ѡ.ѡина, отъ Мїаїта за граждѣнски причїны, за да не хортѣва протїво тѣхъ, и понѣже ищѣши да намѣри благопотрѣвна причїна, ѡвкѣрзалъ братѣтъ сї с' братоповѣската, и говорилъ на ѡнѣзы, който го пѣтаха, какъ страдѣва отъ насмѡркъ (хропѡтница) и немѡжи да хѡртѣва. Тогдѣ ѣдїнъ отъ срѣдъ народа вїкналъ велегласно: нестрадавалъ отъ нѣ смѡркъ, но отъ сревронасмѡркетво.

23.) Хїтрыи неподѡвава да отмѣва, на злослѡбныти, за да не чѣи пѡ многѡ.

Фїлїппъ, ѡтѣцъ великаго ѡлександра, похѣдилъ сѣ отъ Пелопонисїаннѣти, на ѡлимпїйческитѣ пѡдвизы: ѡ неговыте двѡрѣны гѡ подкѣнаха да стѡри отмѣнїето, и менѣваха ги неблагѡдѣрны, и предѣрзны, и фїлїппъ илмъ рѣкалъ: ѡкѡ пелопонисїаннѣте, благодѣтелствѣванны отъ менѣ, говорѣтъ толїко лѡшавы верхѣ ми, колїколи пѡлошевы заннѣ щѣха рѣ ѡкѡ гї злотворѣ.